

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 4Csp/80/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121419283
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbora Kovaliková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:6121419283.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Barborou Kovalikovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s. r. o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanému: M. O., G.. XX. XX. XXXX, U. XXX/XX, XXX XX A., zastúpenému: JUDr. Jana Šepelová advokátka, Námestie slobody 13/25, 066 01 Humenné, v konaní o zaplatenie 8.636,67 eur s príslušenstvom t a k t o

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanej p r i z n á v a proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 11. 07. 2021 domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny 8.636,67 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 8.636,67 eur od 06. 12. 2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Svoj návrh odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Z. Ú. K., Q.. A.. A. A.: M. G. X, XXX XX K., T.: XX XXXXXX, poskytol žalovanému na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 23. 02. 2016 pod číslom úverového účtu 270896521 a reg. číslom 001908711230216 (ďalej aj ako „úverová zmluva“) úver vo výške 11.000,00 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas, čo žalobca preukazuje predloženým výpisom z úverového účtu. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 12. 11. 2018 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 28. 11. 2018 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Nakoľko žalovaný v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatil, voči právnenému predchodcovi žalobcu sa tak od 06. 12. 2018 dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Z. Ú. K., Q.. A., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s. r. o. ako postupníkom dňa 14. 02. 2020 a Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 04. 12. 2020 bola pohľadávka voči žalovanému z

titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok a Žiadosť o postúpenie a prevod sú založené v registri Okresného súdu Banská Bystrica pod sp. zn. 1OpP/37/2020. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 30. 11. 2020. Žalovaný bol vyzvaný právnym zástupcom žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nesplateného úveru. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanému len časť postúpeného nároku vo výške nesplatenej dlžnej istiny úveru vo výške 8.636,67 eur, spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaný žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatil.

3. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal dňa 27. 07. 2021 platobný rozkaz, č. k. 17Up/1164/2021 voči ktorému podala žalovaná v zákonnej lehote odpor, v ktorom uviedla, že nerozporuje, že s právnym predchodcom žalobcu Z. Ú. K., Q.. A.. A. A.: M. G. X, XXXXX K., T.: XX XXX XXX uzavrela dňa 23. 02. 2016 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. Číslo 001908711230216, na základe ktorej mi bol poskytnutý bezúčelový spotrebný úver vo výške 11.000,00 eur. V zmluve bola okrem iného dohodnutá lehota splatnosti na 96 mesiacov, celkový počet splátok 95, dátum prvej anuitnej splátky 24. 03. 2016, dátum poslednej anuitnej splátky (termín konečnej splatnosti) 24. 01. 2024, doba trvania úverovej zmluvy: do splatenia všetkých záväzkov dlžníka podľa tejto zmluvy, výška úrokovej sadzby 10,40 % p. a. (vo výške so zľavami, ak boli poskytnuté), platnej ku dňu schválenia úveru, mesačná anuitná splátka vrátane poisťného 170,45 eur, z toho mesačná splátka poisťného 0,00 eur, ročná percentuálna miera nákladov 11,57 % vypočítaná z nasledovných údajov: celkové náklady dlžníka: 5.412,37 eur, z toho výška úrokovej sadzby 10,40 % p. a., výška poplatku za poskytnutie úveru 220,00 eur, výška mesačnej anuitnej splátky 170,45 eur, celkový počet anuitných splátok 95, lehota splatnosti úveru 96 mesiacov, výška úveru 11.000,00 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 16.412,37 eur, z toho: v súvislosti s poskytnutým úverom: výška istiny 11.000,00 eur, výška celkových nákladov dlžníka 5.412,37 eur, priemerná ročná percentuálna miera nákladov 9,93 %. Žalobca k návrhu na vydanie platobného rozkazu pripojil listinu, ktorá by mala predstavovať prehľad splátok, podľa ktorej mala žalobcovi zaplatiť do podania návrhu sumu 4.602,65 eur. Žalobca udáva, že si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanej len časť postúpeného nároku vo výške nesplatenej dlžnej istiny úveru vo výške 8.636,67 eur, spolu s príslušenstvom, ktorú napriek predžalobnej upomienke žalobcovi nezaplatila. Svoj nárok žalobca bližšie nešpecifikuje, pričom žalovaná má za to, že v danom prípade neunesol dôkazné bremeno. V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalobca je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stihajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Na základe uvedeného má za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky, pretože nie je jasné, z čoho požadovaná suma pozostáva a ani s prihliadnutím na „prehľad splátok“, ktorý žalobca k návrhu pripojil, ako aj výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, táto skutočnosť nevyplýva. Taktiež je potrebné uzavretú zmluvu preskúmať, či nie je možné ju považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí uvedených v Zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V takom prípade by bola povinná zaplatiť žalobcovi len rozdiel poskytnutého úveru a vykonaných splátok. Vzhľadom na uvedené žiada vydaný platobný rozkaz zrušiť v celom rozsahu.

4. Žalobca k odporu žalovanej uviedol, že odpor žalovanej považuje v celom rozsahu za neodôvodnený s chýbajúcou oporou v zákone a skutkovom stave. Žalovaný v odpore neuviedol žiaden dôvod prečo by mal byť platobný rozkaz zrušený. Nárok žalobcu považuje za dôvodný a preukázaný. Zároveň navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde.

5. Žalovaná sa následne už k veci nevyjadrila.

6. Súd vo veci pojednával dňa 14. 06. 2022 v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý ospravedlnil svoju neprítomnosť a žiadal rozhodnúť v jeho neprítomnosti. Na pojednávaní práva

zástupkyňa žalovanej uviedla, že žalovaná má zato, že žalobca ani do dnešného dňa aj napriek výzve súdu, nepredložil alebo nepreukázal, že došlo k platnému zosplatneniu úveru ako to ukladá ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a 565 Občianskeho zákonníka a jednak v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaná preto žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Ak sa s touto obranou súd nestotožní, poukazuje taktiež na tú skutočnosť, že právny predchodca žalobcu nedostatočne zisťoval bonitu žalovanej. Z predložených dokladov ako v zozname dokladov k Flexi pôžičke, nebol priložený ani výpis domáceho úverového registra, nebol doložený výpis z účtu za posledné tri mesiace atď. V oznámení o splnení obchodných podmienok pre čerpanie Flexi pôžičky je uvedený celkový čistý príjem za posledný mesiac, predchádzajúci mesiac, čistý príjem a vedľajší príjem. Ak spriemerujeme tento príjem tento predstavuje v priemere 850,- eur. Naproti tomu výška mesačnej splátky, či už pôžičiek alebo úveru predstavovala 823,- eur. Z uvedeného dôvodu nekonal právny predchodca žalobcu s odbornou starostlivosťou a u žalovanej nedostatočne zistil bonitu, teda schopnosť splácať úver. Z uvedeného dôvodu má zato, že ak súd žalobu nezamietne so skôr uvedeného dôvodu, navrhuje, aby súd Flexi pôžičku alebo zmluvu o pôžičke považoval za bezúročnú a bezpoplatkovú z uvedeného dôvodu teda z dôvodu, že žalobca, resp. právny zástupca, či právny predchodca žalobcu nedostatočne zisťoval bonitu žalovanej. Ak súd dospeje k záveru, že žalovaná je povinná uhradiť žalobcovi, či už dlžnú sumu, nárokovanú celú dlžnú sumu alebo časť požadovaného nároku, žiada, aby jej súd povolil túto dlžnú sumu splácať v pravidelných mesačných splátkach maximálne v sume 30,- eur a to z dôvodu, že majetkové a príjmové pomery žalovanej neumožňujú zaplatiť dlžnú sumu naraz, resp. v krátkej lehote. Žalovaná je zamestnaná v spoločnosti Amido Equisit, s. r. o. s príjmom v priemere 623,- eur v čistom. Je aj poberateľkou vdovského dôchodku vo výške 199,20 eur. Býva v rodinnom dome, za ktorý platí SIPO cca v priemere 338,- eur, kde je zahrnutá elektrina, rozhlas a televízia, plyn záloha a záloha za vodu. Platí poplatky spojené s telefónom 25,- eur, internet v dome 48,- eur. Internet v dome je nevyhnutý, pretože ešte len minulého roku jej 15-ročný syn alebo 16-ročný syn ukončil školu a internet bol nevyhnutný na jeho vzdelávanie. Taktiež žalovaná platí hypotekárny úver Č. K. vo výške 200,- eur mesačne, kde jej bol poskytnutý úver vo výške celkovo 38.300,- eur s dobou splácania 26 rokov, teda do roku 2038. Taktiež aj s poukazom na to, že na Okresnom súde Vranov nad Topľou sa konalo niekoľko konaní, kde v štyroch veciach už došlo aj k právoplatnému rozhodnutiu. V piatej veci ešte nie je rozsudok právoplatný, kde rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou 11Csp/84/2021 zo dňa 9. februára 2022 bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi Intrum Slovakia sumu 19.133,53 eur s príslušenstvom, kde jej boli povolené splátky po 130,- eur mesačne. Taktiež v tomto konaní bola uznesením zo dňa 9. februára 2022 zaviazaná zaplatiť trovy konania 1.885,- eur. Ďalším rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou 11Csp/106/2020 zo dňa 31. mája 2021 bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi BENCONT INVESTMENTS s. r. o. sumu 459,- eur s príslušenstvom, kde jej boli povolené splátky po 30,- eur mesačne. Taktiež rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou 5Csp/93/2020 zo dňa 8. novembra 2021 bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi Home Credit Slovakia sumu 2.987,61 eur s príslušenstvom, kde jej boli povolené splátky 36,- eur mesačne. Taktiež rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou 11Csp/92/2021 zo dňa 25. októbra 2021 bola žalovaná zaviazaná zaplatiť spoločnosti Silver Side a. s. sumu 4.426,19 eur s príslušenstvom, kde jej boli povolené splátky 50,- eur mesačne. A taktiež bola zaviazaná zaplatiť trovy konania 180,- eur. Na Okresnom súde Vranov nad Topľou sa taktiež vedie konanie pod sp. zn. 7Csp/18/2022, kde žalobca EOS KSI Slovensko si uplatňuje voči žalovanej zaplataenie 3.404,60 eur s tým, že v tejto veci už bol dňa 20. 05. 2022 vyhlásený rozsudok, avšak rozsudok, v ktorej boli žalovanej povolené splátky po 30,- eur mesačne, avšak tento do dnešného dňa nenadobudol právoplatnosť. Čo sa týka náhrady trov konania, ak by bol žalobca v tomto konaní úspešný žiada uplatniť § 257 CSP, pretože má zato, že vzhľadom na majetkové a príjmové pomery sú tu okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré umožňujú nepriznať úspešnej strane náhradu trov konania. Ak by súd žalobe vyhovel, uplatňuje si náhradu trov konania

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 001908711230216, výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru zo dňa 13. 11. 2018, Všeobecnými obchodnými podmienkami Z., Q.. A., Cenníkom Z., Q.. A., treťou upomienkou - pokusom o zmier z 05. 10. 2018, oznámením o postúpení pohľadávky z 09. 12. 2020, odporom proti platobnému rozkazu, vyjadreniami žalobcu a žalovanej ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil nasledovný skutkový stav:

8. Pôvodný veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 23.02.2016 Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. 001908711230216, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 11.000,- eur žalovanej. Výška úrokovej sadzby bola 10,40 % ročne, výška RPMN 11,57 % ročne, priemerná

hodnota RPMN bola 9,93 % ročne. Žalovaná mala úver splácať od 23. 02. 2016 do 24. 01. 2024 vo výške 170,45 eur mesačne k 24. dňu v kalendárnom mesiaci, a to v 95 mesačných splátkach od 24. 03. 2016. Celkové náklady spojené s úverom, boli v zmluve uvedené v sume 5.412,37 eur.

9. Výzvou zo dňa 05. 10. 2018 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky ku dňu 05. 10. 2018 vo výške 522,14 eur. Doručenie výzvy žalovanej žalobca nepreukázal.

10. V oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 13. 11. 2018 právny predchodca žalobcu uviedol, že žalovaná napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradila dlžnú pohľadávku banky z titulu Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru 001908711230216 zo dňa 23. 02. 2016. Oznámil žalovanej, že banka vyhlásila ku dňu 13. 11. 2018 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy vo výške 8.999,32 eur. Oznámenie bolo doručené žalovanej dňa 28. 11. 2018.

11. Oznámením o postúpení pohľadávky z 09. 12. 2020 Z. K., Q.. A.. oznámila žalovanej, že pohľadávka zo zmluvy uzavretej 23. 02. 2016 bola k dňu 04. 12. 2020 postúpená na žalobcu. Doručenie oznámenia žalovanej žalobca nepreukázal.

12. Podaním zo dňa 25. 06. 2021 žalobca vyzval žalovanú na úhradu sumy 12.680,56 eur v lehote do 10 dní od doručenia. Doručenie žalovanej žalobca nepreukázal.

13. Podľa § 261, ods. 6, písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere.

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

17. Podľa § 525 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

18. V zmysle § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

19. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú

hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

21. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

22. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

23. Ako vyplýva z § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania (ďalej len „ZoB“) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

26. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

27. V zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje tzv. inštitút straty výhody splátok, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28. Súd sa v prvom rade musí zaoberať aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu v predmetnej veci, teda otázkou, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky medzi bankou a žalobcom.

29. Pre platné postúpenie musia byť splnené nasledujúce podmienky. Musí ísť o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a klient musí byť nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke.

30. Postupca oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti vyhlásil ku dňu 13. 11. 2018 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Podmienkou, aby došlo k zosplateniu úveru je, že dodávateľ môže

žiadať o zaplatenie celej pohľadávky najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalobca nepreukázal, že postupca v lehote nie kratšej ako 15 dní doručil žalovanej upozornenie ohľadom vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. K žalobe nepriložil žiadnu doručenkú, ktorá by to preukazovala. Predložil iba poštový podací hárok, ktorý však nepreukazuje, že zásielka s upozornením sa dostala do dispozičnej sféry žalovanej. Tu súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. 01. 2011, sp. zn. 5Cdo/129/2010, podľa ktorého: „Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručenú je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručenú najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t. j. ako náhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície. K účinnému doručeniu neprítomnej osobe nie je nevyhnutné, aby sa adresát s prejavom vôle skutočne oboznámil, postačuje, že mal objektívnu možnosť tak vykonať.“ Žalobca nepreukázal, že sa písomnosti sa dostali do sféry vplyvu žalovanej a mala možnosť sa s nimi oboznámiť, a preto nemožno konštatovať, že právny predchodca žalobcu splnil predpoklady, ktoré vyžaduje zákon pre platné zosplatenie. Nedošlo teda k naplneniu jednej z podmienok, ktorá je potrebná, aby došlo k zosplateniu úveru. Pokiaľ nebola platne vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, nie je možné urobiť záver o tom, že úver bol splatný. Keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatný celý úver, pôvodný veriteľ nebol oprávnený postúpiť svoju pohľadávku z úveru v celosti inému subjektu. Z ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB vyplýva, že predmetom postúpenia sú len pohľadávky zo strany banky, resp. ich časť, ktoré sú už splatné. V prejednávanom prípade bola teda rozhodujúcou otázkou neplatnosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. môže byť banková pohľadávka alebo jej časť postúpená, ak je splatná, a to až po predchádzajúcej písomnej výzve a kumulatívne, ak je splnené omeškanie dlžníka so splnením postupovanej pohľadávky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Spôsob, akým právny predchodca postupoval, je v rozpore s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a odporuje zákonu, preto je neplatný. Uvedené skutočnosti sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Splnenie osobitných zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky sa vyžaduje z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (mimo banky) už nie je zachovaná možnosť dohľadu a dozoru NBS ako centrálnej banky. Následkom postúpenia pohľadávky, ohľadne ktorej cesia podľa § 525 OZ alebo podľa špeciálnych predpisov nie je dovolená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadne ktorej to zákon zakazuje (alebo ohľadne ktorej postúpenie podmieňuje splnením zákonných podmienok, ktoré splnené neboli), ide o cesiu neplatnú od počiatku - ex tunc a jej neplatnosť nemožno zhojiť. Z uvedeného dôvodu v týchto prípadoch nemožno vôbec hovoriť o platnej cesii, postupca zostáva veriteľom svojej pohľadávky, ktorá na postupníka neprechádza pre neplatnosť zmluvy. V konaní žalobca totiž neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by k uplatneniu práva vyhlásiť úver za predčasne splatný v celosti, za predpokladu jeho dojednania, došlo najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, za stavu, keď banka súčasne vopred, v lehote nie kratšej ako 15 dní, upozornila žalovanú - dlžníka na uplatnenie tohto práva. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky.

31. Na podporu vyššie uvedenej argumentácie súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24. apríla 2018 publikované pod R 60/2018: „Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávanom prípade je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, ktorý nemožno opomíňať, že sa jedná o spotrebiteľský spor (pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru). Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškani) a dlžnikovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Tieto isté podmienky musia byť splnené aj pri prelomení bankového tajomstva (porovnaj § 92 ods. 8 tretia veta ZoB), aby nedošlo k jeho porušeniu. Uvedené spolu úzko súvisí, avšak vzájomne sa nevylučuje. Dovolací súd preto konštatuje, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Aj keď je uvedené ustanovenie § 92 zákona o bankách systematicky zaradené do štrnástej časti právneho predpisu s názvom Bankové tajomstvo, nemožno len na základe

tohto zaradenia bez ďalšieho usudzovať, že zákonodarca pri úprave postúpenia pohľadávky bankou na nebankový subjekt, mal zámer riešiť výlučne len otázku ne/porušenia bankového tajomstva. Pokiaľ by bolo uvedené cieľom, nič by nebránilo tomu, aby to v znení zákona výslovne uviedol [napr. porovnaj novelu zákona o bankách účinnú od 1. januára 2017 (zákon č. 299/2016 Z.z.) - sprísnenie pravidiel pre postúpenie pohľadávok bánk zo spotrebiteľských úverov a úverov na bývanie podľa osobitného predpisu]. Ako už bolo spomenuté v bode 21. tohto rozhodnutia, podmienky platného postúpenia pohľadávky banky a podmienky možnosti prelomenia bankového tajomstva sa vzájomne nevyklučujú, práve naopak sa prekrývajú“.

32. Súd tiež v súvislosti s častým argumentom, že v prípade súčtu všetkých omeškaní úverového dlžníka trvajúceho viac než rok sa nemusí trvať ani na výzve banky klientovi pred postúpením pohľadávky, poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 26/2017 zo dňa 28. marca 2018: „Rozborom ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ktoré od schválenia pôvodného znenia zákona do času uzavretia zmluvy o úvere treba dospieť k tomu, že celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke, buď inej banke, alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky, z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nespĺcanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so plnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku zákonom trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok. Ostatná veta ustanovenia je potom z pohľadu správnosti uchopenia problému nižšími súdmi bez významu, nakoľko táto vymedzuje len povinnosť odovzdania postupníkom postupcovi aj dokumentácie preukazujúcej tzv. život právneho vzťahu a úpravu týkajúcu sa samotného bankového tajomstva a jeho prelomenia. Za neudržateľnú považoval argumentáciu, podľa ktorej v prípade súčtu všetkých omeškaní úverového dlžníka trvajúceho viac než rok sa nemusí trvať ani na výzve banky klientovi pred postúpením pohľadávky, keď časť úpravy o tom, že skôr uvedené neplatí, sa vzťahuje výlučne na zachovanie práva banky uplatniť právo na postúpenie pohľadávky, napriek neskoršiemu plneniu klienta, a nie aj na ustúpenie od podmienok, za ktorých k postúpeniu možno pristúpiť. Uviedol, že ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez plnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie. Nerešpektovanie takejto právnej úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom.“.

33. Nakoľko žalobca nepreukázal, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia v právnom vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok, lebo nepreukázal platné postúpenie predmetnej pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy z banky na nebankovú spoločnosť, teda svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní, súd ďalej už žalobu neskúmal a zamietol ju z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie.

34. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

35. V zmysle § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

36. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Žalobca bol v predmetnej veci v celom rozsahu neúspešný, nakoľko žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá. Vzhľadom na to, že žalobca bol v konaní neúspešný, neprislúcha mu nárok na náhradu trov konania. V plnom rozsahu tak bola v danej veci úspešná žalovaná, ktorej vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.